

A ty se ptáš co já - Vondráčková, Helena

1. To už bude rok, cos mi z vlaku mával
A teď najednou, krůček přede mnou,
Trochu vážne hlas, to se někdy stává,
Tak hned co říct, slova, jen nic víc.

Ref: A ty se ptáš co já, jsem zdráva, jak se mám,
No žijem jak se dá, znáš to přece sám.

2. Táhlo tě to sem, další z řádky frází,
Ať vzdálen na sta mil, vlastně jsi tu byl,
Párkrát také psals, jak ti hrozně scházím,
Brzy však jak vím, smířil ses i s tím.

Ref: A ty se ptáš co já, a jak mi mělo být,
Když ten kdo zůstat má, ráčil odejít.
To člověk nechce spát a jíst mu nechutná,
Den po dni tisíckrát, ptá se a co já.

3. Co o tom, co ty víš, jak rok zvolna mívá,
Jak se dlouží stín, svátky bez hostin,
Co ty víš a znáš, jak se hořkost vpíjí,
Do čtyř holých zdí, když se připozdí.

Ref: A ty se ptáš co já, jak jen se neusmát,
Je pozdě jak se zdá, tenkrát ses měl ptát.
Jak rozumnět ti mám, jak chápat slova tvá ?
Snad taky byl jsi sám a ty se ptáš co já.

4. Už to bude rok. Tak tě tady vítám.
Vidět jsi mě chtěl a teď zas abys jel.
Já tě nezvu dál, co když někdo spí tam.
Někdo. Co já vím ? Možná i tvůj syn.

Tak se měj

Ref: A ty se ptáš co já, a ty se ptáš co já.